

bare skal sendes hjem, og at de i hvert fald ikke skal opholde sig her.

Derfor har det da sandelig også betydning, at man i det mindste med lidt høflighed og lidt venlighed kan forklare, at vi har forståelse for dem: Godt nok vil vi ikke have jer her, men vi har forståelse for, at den tyrann, som er i Irak, dog trods alt er lidt værre for jer, så derfor får I mulighed for at være her. Sådan et brev kunne gøre underværker, for det er altså menneskeskæbner, vi har med at gøre.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt sige til fru Anne Bastrup: Nej, det er da ikke hver dag, at FN's Sikkerhedsråd sidder og behandler den slags ting, som det nu gør. Men jeg vil altså også godt sige, at der er ikke bestilt flybillet til de mennesker. De sidder i sikkerhed i Danmark, og der er ingen, der er på vej til at skubbe dem ud over rampen.

Så vil jeg gå over til det, hr. Ole Sohn siger: Om de dog ikke bare kunne få et brev? Nu tror jeg ikke, et brev fra mig ville have nogen særlig virkning på dem, og derfor fornemmer jeg stærkt, at ministeren ikke har noget som helst imod at bekendtgøre for flygtningene – eller for asylsøgerne, undskyld, det er dét, der er det væsentlige – at der ikke er nogen garanti, men hvordan praksis er. Ellers kan man jo altså få en udskrift af folketingsdebatten, der fortæller, at sådan er virkeligheden: de er ikke på vej til at blive sendt ud.

Jeg vil godt spørge fru Anne Bastrup: Man kan godt med rette sige, at der er en krigstrussel, men hvordan skal man definere, hvornår den krigstrussel hører op?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det kan man: Når »Sælen« og andre typer krigsmaskineri er væk fra Irak, tror jeg, krigstruslen er hørt op.

Men fru Else Theill Sørensen tillægger i virkeligheden ministeren flere ord, som han ikke sagde. Ministeren vil nemlig ikke sende et brev til de afviste asylansøgere om, at de ikke vil blive hjemsendt med tvang, så længe der er krig eller krigstrussel. Ministeren vil godt sende den tale, han holdt, ud til dem, men den er jo dobbelttydig.

For det første: Man plejer ikke at sende dem tilbage med tvang, og det kan ikke rigtig lade sig gøre at sende dem tilbage med tvang til Sydirak.

Men han vil jo ikke meddele, at han ikke vil gøre det, og det er lige præcis dér, problemet ligger. Det er lige præcis derfor, at de afviste irakiske asylansøgere har et problem. De ved ikke, hvornår ministeren siger: O.k., nu sender vi jer hjem med tvang. Der er lige en lillebitte rute her.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Når man sidder i Sandholmlejren og er afvist asylsøger, tror jeg da, at man er meget sårbar over for mange, mange signaler fra omverdenen.

Kl. 15.25

Lad mig lige sige med det samme, at jeg har vist ikke antydnet, at ministeren skulle sende et brev. Men nu vil jeg overhovedet ikke udtale mig mere om det, for jeg er sikker på, at ministeren er mand for at svare for sig selv.

Men med hensyn til hvem der er utrygge ved at være her, tror jeg rent faktisk også, at man kan blive utryg ved, at nogle troværdige folketingspolitikere går til pressen og antyder, at det danske samfund kunne finde på at tvangshjemsende folk til død og lemlæstelse i en krig. Det gør altså ikke nogen trygge, for det kunne jo være, at der var nogle, der havde særlig tiltro til de mennesker, der siger det, og som på en eller anden måde er blevet opdraget til, at de skal bestemt ikke have tiltro til en grim, borgerlig regering. Men når de mennesker selv står og siger: De vil nok sende jer hjem – ja, så bliver folk da bange, for de tror på det, og det håber jeg ikke de bliver ved med.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

SF's forslag til beskyttelse af irakere, som har søgt asyl i Danmark, hilser vi i Det Radikale Venstre velkommen. Vi har en forpligtelse til på det internationale samfunds vegne at afhjælpe konsekvenserne af det internationale pres på Irak, et pres som synes at forstærke diktaturets menneskefjendske attitude. Hertil kommer den reelle fare for krig.

Spørgsmålet er, hvorledes vi bedst sikrer den nødvendige beskyttelse af i dette tilfælde irakere, som er i Danmark eller er på vej til Danmark som følge af krigstruslen, eller som vil komme, hvis krigen bryder ud. Det Radikale Venstre er som udgangspunkt imod særlove, om end også vi med jævne mellemrum har følt os nødsaget til